

Опитомениятъ вълкъ.

Единъ овчарь уловилъ въ гората едно малко вълче, което опитомилъ и научилъ да му брани овцетѣ. Овчарьтъ ималъ и кучета, съ които вълкътъ живѣялъ задружно. Кога дойдели вълци да нападнатъ стадото му, опитомениятъ вълкъ и кучетата ги прогонвали. Отъ това овчарьтъ най-много обикналъ опитомениятъ вълкъ и въ него ималъ най-голъмо довѣрие.

Единъ пжтъ той оставилъ стадото въ кошарата си на полето и опитомениятъ вълкъ съ кучетата си да го пазятъ, а той отишълъ въ селото си да си вземе хлѣбъ и останалъ тамъ да прѣспи. За зла честь въ негово отсъствие надошли много вълци, които нападнали на стадото и взели да го морятъ. Почнала се страшна и ожесточена борба между кучетата и опитомениятъ вълкъ съ дивитѣ вълци. Ала послѣднитѣ надвили на кучетата и ги издавили до едно, но на опитомениятъ вълкъ, като по-силенъ отъ тѣхъ, неможли да му сторятъ нищо. Той издавилъ всичкитѣ вълци, като се е борилъ съ тѣхъ единъ по единъ, нѣ до като успѣе да умъртви единъ вълкъ, другитѣ сж давели стадото.

Най-послѣ, като се свършила побѣдата на вълка, кошарата прѣдставлявала единъ жалостенъ изгледъ отъ паднали жертви. Останали живи само нѣколко овце, които блѣяли жално, жално. Опитомениятъ вълкъ за нещастие на себе си, взелъ та свлѣкалъ всичкитѣ жертви и ги натрупалъ на единъ купъ: най-напрѣдъ натрупалъ вълцитѣ, послѣ кучетата, а най-отгорѣ — овцетѣ и купътъ изглеждалъ отъ страни, като да е само отъ овце.